

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/104/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419201606
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4419201606.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcov: 1. W. K. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., H. C. XX, 2. W. I. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., H. C. XX, obaja zast. K. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., H. C. XX, proti žalovaným: 1. O. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., C. 5, 2. C. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom E., J. XX, obaja zast. JUDr. Ľudovítom Štanglovičom, advokátom, so sídlom Šaľa, Jarmočná 3, IČO: 51 474 841, o zaplatenie náhrady nájomného za užívanie nehnuteľnosti nad rámec spoluvlastníckeho podielu, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcov v 1. a 2. rade a žalovaných v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 21. apríla 2020 č. k. 17C/13/2019-558 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) **m e n í t a k**, že návrh zamietá.

V napadnutom zamietajúcom výroku uznesenie súdu prvej inštancie (II.) **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného v 1. rade v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu jedna tretina k celku, vo vlastníctve žalovaného v 2. rade v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu jedna tretina k celku, a to k nehnuteľnostiam, nachádzajúcim sa v kat. úz. I., vedeným na LV č. XXX ako:

- a) pozemok parcely registra „C“ parcelné číslo 292/9, o výmere 2641 m², druh pozemku záhrada,
- b) pozemok parcely registra „C“ parcelné číslo 292/31, o výmere 495 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- c) pozemok parcely registra „C“ parcelné číslo 292/63, o výmere 288 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria,
- d) stavba, súpisné číslo 263, druh stavby rodinný dom, stojaci na parcele registra „C“ parcelné číslo 292/31,

a to v prospech žalobcov v 1. a v 2. rade za účelom zabezpečenia ich pohľadávky z titulu náhrady nájmu vo výške 7.680 eur s príslušenstvom a vo výške 16.560 eur s príslušenstvom, uplatňovanej v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 17C/13/2019, a to až do úplného zaplatenia zabezpečenej pohľadávky (I.) Vo zvyšku súd návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol (II.). Žalobcovi v 1. rade uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v sume 16,50 eura do 3 dní od právoplatnosti uznesenia (III.). Žalobcovi v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v sume 33 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia (IV.). Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 343 ods. 1, 2, 3, § 344, § 324 ods. 1, 3, § 328 odsek 2 veta prvá, odsek 3, § 329 odsek 1 veta prvá, odsek 2 CSP a uviedol, že žalobca v 1. rade podal dňa 06. 04. 2020 návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na zabezpečenie pohľadávky žalobcu v 1. rade v

sume 7.680 eur a na zabezpečenie oboch žalobcov v sume 16.560 eur. Žalobca v 2. rade podal dňa 08. 04. 2020 návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na zabezpečenie pohľadávky žalobcu v 1. rade v sume 7.680 eur a na zabezpečenie oboch žalobcov v sume 16.560 eur. Návrh odôvodnili tým (keďže oba návrhy, aj keď boli podané osobitne, majú totožný obsah), že v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 10C/75/2018 sa dozvedeli od žalovaného v 2. rade, že jeho rodina je zadlžená a má pôžičky v celkovej výške, ktorá presahuje zrejme 100.000 eur, pričom toto tvrdenie žalovaného nebolo popreté ani v tomto prebiehajúcom konaní. Aj žalovaný v 1. rade je v nepriaznivej finančnej situácii, pričom ani on nespochybnil tento záver. V čase, keď žalovaní už vedeli, že žalobcovia od nich žiadajú zaplatiť nájomné, predali ornú pôdu vedenú na LV č. XXX a LV č. XXX v kat. úz. I., asi vo výmere 10 ha. Rovnako inzerovali aj hnutelné veci po ich rodičoch, ktoré si žalovaní svojvoľne ponechali. Žalobcovia tvrdili, že existuje dôvodná obava, že exekúcia bude ohrozená, žalovaní preukázateľne vedeli, že pohľadávka žalobcov existuje, napriek tomu sa zbavili časti svojho majetku. Podľa znaleckého posudku je hodnota nehnuteľností 49.032,66 eura, teda podiel žalobcu v 1. rade a žalovaných v 1. a v 2. rade má hodnotu 16.344,22 eura. Ak súd v konaní sp. zn. 10C/75/2018 prikáže nehnuteľnosť žalovaným, ktorí budú musieť vyplatiť žalobcu v 1. rade, neostanú im prostriedky na zaplatenie, pretože spor je náročný a musia platiť aj právneho zástupcu. Dokazovanie úmyslu žalovaných nakladať s majetkom je takmer nemožné, teda ťažko môže žalobca jednoznačne preukázať obavu, že prevodom majetku žalovaných dôjde k zmareniu prípadnej exekúcie. Zároveň žalobcovia podali aj žiadosť o pripustenie zmeny petitu, kde žiadali upraviť výšku náhrady na sumu 16.560 eur v prospech žalobcov v 1. a v 2. rade, za obdobie od 12. 03. 2016 do 12. 03. 2020 a v prospech žalobcu v 1. rade na sumu 7.680 eur. Poukázal na to, že pokiaľ sa zabezpečovacie opatrenie podáva pred začatím konania, bude naň nadväzovať konanie vo veci samej, ktorého predmetom bude získanie judikovanej peňažnej pohľadávky v intenciách § 343 odsek 3 CSP. Dôvodom je, že bez existencie meritórneho rozhodnutia, nemá zabezpečovacie opatrenie zmysel s poukazom § 343 odsek 3 CSP, ako aj z dôvodu, aby v aplikačnej praxi neprišlo k zneužívaniu daného inštitútu. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka, na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť prístupíť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 odsek 3 CSP, aj napriek existencii skoršieho záložného práva. Zabezpečovacie opatrenie nie je možné nariadiť v exekučnom konaní a nie je možné stotožniť ho s exekučným záložným právom. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia vzniká záložné právo, ktoré má z dôvodu, že sa zriaďuje v súdnom konaní, prívlastok sudcovské. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia z hľadiska jeho charakteru záložného práva nadobúdajú subjekty zabezpečovacieho opatrenia postavenie účastníkov vzťahu z titulu záložného práva a v týchto intenciách medzi nimi vznikajú práva a povinnosti. Základnými predpokladmi na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia sú: zabezpečovacie opatrenie možno zriadiť len na návrh, spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty, zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku, existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie. Dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť ohrozený. Ani existencia dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený je predovšetkým také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery. Po vyhodnotení skutkového stavu vyplývajúceho z obsahu návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako aj súdneho spisu v predmetnej veci a po dôkladnom zvážení všetkých okolností danej veci dospel súd prvej inštancie k záveru, že sú splnené zákonné predpoklady na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pretože žalobcovia osvedčili predpoklady na vydanie nimi navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia. Žalobcovia sa zabezpečovacím opatrením domáhajú zabezpečenia pohľadávky vzniknutej neplatením náhrady nájmu, ktorá je predmetom konania, ako aj náhrady nájmu, ktorá je predmetom podaného návrhu na rozšírenie petitu žaloby. V súvislosti so zriadením záložného práva mal za to, že žalobcovia hodnoverným spôsobom preukázali, že žalovaní sa zbavujú, resp. sa zbavovali predmetu svojho vlastníckeho práva, čo dokladovali aktuálnymi výpismi z LV č. XXX a č. XXX, teda tieto nehnuteľnosti žalovaní previedli na tretiu osobu počas konania o zaplatenie finančného plnenia v prospech žalobcov. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, a aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe takejto úpravy, pričom nevyhnutnou podmienkou jeho

zriadenia je existencia zákonného dôvodu, t. j. taký stav právnych (nie iba faktických) vzťahov medzi stranami, ktorý vyžaduje takúto úpravu súdom. Súd starostlivo zväží, či je tu skutočne naliehavá potreba, keď miera osvedčenia sa riadi situáciou a najmä naliehavosťou riešenia, či právo je ohrozené do tej miery, že je potrebné takto rozhodnúť. Žalobca domáhajúci sa nariadenia zabezpečovacieho opatrenia musí v návrhu osvedčiť, že obava ohrozenia je reálna, teda, že osoba, na majetok ktorej navrhuje zriadiť záložné právo zabezpečovacím opatrením, koná tak (robí faktické a právne úkony), že v konečnom dôsledku môže dôjsť k sťaženiu alebo znemožneniu ďalšieho konania a rozhodovania vo veci samej, resp. k zmareniu prípadného núteného výkonu rozhodnutia. Ohrozenie nároku žalobcu, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a žalobca ho musí osvedčiť, nestačí len abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv žalobcu. Chýbajúce osvedčenie ohrozenia práva žalobcu nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti konštatoval, že žalobcovia preukázali existenciu dôvodnej obavy o tom, že exekúcia bude ohrozená, či zmarená, že sa žalovaní zbavujú majetku, a že žalovaní nedisponujú dostatočným majetkom na to, aby mohli v budúcnosti uspokojiť pohľadávku žalobcov v prípade, že tak bude súdom rozhodnuté v konaní o žalobe vo veci samej. Pre vydanie súdneho rozhodnutia je rozhodujúci stav veci v čase vyhlásenia rozhodnutia. Na základe uvedeného dospel k názoru, že obava žalobcov, že výkon exekúcie bude ohrozený alebo zmarený, bola riadne osvedčená, žalobcovia preukázali svoje tvrdenia aj predloženými listinnými dôkazmi, pričom je nesporné, že medzi stranami sporu prebiehajú aj iné súdne konania, ktorých predmetom je peňažné plnenie. S poukazom na všetko vyššie uvedené, návrhu žalobcov vyhovel a nariadil zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam v podielovom spoluvlastníctve žalobcu v 1. rade a žalovaných v 1. a v 2. rade, podľa znenia výroku tohto uznesenia, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky. V časti nariadenia zabezpečovacieho opatrenia ohľadne pozemku parcely registra „C“ parc. č. 292/63 o výmere 5768 m² - zastavané plochy a nádvoria návrh zamietol z dôvodu, že takýto pozemok nie je evidovaný na predmetnom LV č. XXX pre kat. úz. I., je evidovaný len pozemok parc. č. 292/64 o výmere 576 m² - záhrada, ktorá však nebola predmetom návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Súd prvej inštancie zaviazal žalobcu v 1. rade k zaplateniu súdneho poplatku za návrh v súlade s položkou 1c) sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení, v sume 16,50 eura z dôvodu, že žalobca v 1. rade podal návrh elektronicky, túto sumu je povinný žalobca v 1. rade zaplatiť priloženým príkazom na úhradu, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Žalobcu v 2. rade zaviazal k zaplateniu súdneho poplatku za návrh v súlade s položkou 1c) sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení, v sume 33 eur, túto sumu je povinný žalobca v 2. rade zaplatiť priloženým príkazom na úhradu, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. O náhrade trov konania ohľadne návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nerozhodol, pretože o náhrade trov celého konania rozhodne v konečnom rozhodnutí.

2. Proti tomuto uzneseniu v jeho zamietajúcej časti v zákonnej lehote na podanie odvolania, žalobcovia v 1. a 2. rade adresovali súdu žiadosť o opravu chýb návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, žiadosť o vydanie doplňujúceho uznesenia, eventuálne uviedli, že podávajú odvolanie voči uzneseniu v časti, v ktorej bol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietnutý. Dôvodom zamietnutia návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia je tá skutočnosť, že spravili chybu v samotnom návrhu a nesprávne označili parcelu. Vzhľadom na uvedené navrhli, aby súd vydal uznesenie, ktorým vyhovie ich opravenému návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, teda zriadi záložné právo aj k pozemku parcely registra „C“ parcelné číslo 292/64 o výmere 576 m² - záhrada, vo vzťahu ktorému súd prvej inštancie návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. V prípade, ak by neprichádzal do úvahy postup na vydanie opravného uznesenia, alternatívne navrhli, aby súd vydal doplňujúce uznesenie, ktorým doplní napadnuté uznesenie aj o nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v kat. úz. I., obec I. okres L. X., evidovanú Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXX ako parcela registra „C“ parcelné číslo 292/64 o výmere 576 m². Odôvodnili to tým, že chybu síce spravili, ale súd ich na opravu zrejme nesprávnosti nevyzýval. Poukázali na ustanovenie § 326 ods. 1, § 129 ods. 1, 3, § 132 ods. 1 CSP. Dôvodom odvolania je skutočnosť, že došlo k zmene návrhu, o ktorej nebolo doposiaľ rozhodnuté, a teda odpadol dôvod, pre ktorý bolo uznesenie (zrejme zabezpečovacie opatrenie) v časti zamietnuté. Zdôraznili, že v dôsledku ich omylu došlo k nesprávnemu postupu, eventuálne k nesprávnemu posúdeniu veci. Vzhľadom na uvedené, navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a to tak, že návrhu vyhovie v celom rozsahu.

3. K odvolaniu žalobcov sa vyjadrili žalovaní, ktorí namietali, že podanie žalobcov je po obsahovej stránke neurčité a zmätočné. Namietali absenciu vymedzenia odvolacích dôvodov v zmysle § 365 CSP,

preto v prípade, ak odvolací súd posúdi podanie žalobcov ako odvolanie, navrhli, aby takéto odvolanie podľa § 386 písm. d) CSP odmietol. Žalobný návrh nie je a nemôže byť obsiahnutý v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ale len v podaní vo veci samej, ktorým návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je. Pokiaľ sa však žalobcovia podaním zo dňa 11. 05. 2020 snažia opraviť nedostatok ich návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia spočívajúci v nesprávnom označení jedného z pozemkov na LV č. XXX k. ú. I., tak poukázali na to, že podľa § 327 CSP (v spojení s § 344 CSP) sa ustanovenie o odstraňovaní väd nepoužijú, ak ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Preto je neopodstatnený argument žalobcov, že ich súd na opravu zrejmej nesprávnosti nevyzval, pričom takýto postup je zo zákona možný. Relevantný komentár k výkladu § 327 CSP uvádza, že ustanovenie § 129 ods. 1 CSP o odstraňovaní väd sa nepoužije, ak návrh na nariadenie neodkladného (resp. zabezpečovacieho) opatrenia nemá charakter podania vo veci samej. V predmetnom prípade návrh žalobcov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva nemal charakter podania vo veci samej v zmysle § 330 ods. 2 CSP, pretože zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením svojou povahou nie je vecou samou, ale vo svojej podstate je sekundárnym, dočasným a predbežným inštitútom vo vzťahu k veci samej, ktorou je uplatňovanie peňažnej pohľadávky. Uviedol, že ustanovenie § 327 CSP (v spojení s § 344 CSP) je vo vzťahu k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia špeciálnym ustanovením voči § 129 ods. 1 CSP a má preto pred ním prednosť. Konceptia návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podľa súčasného právneho stavu je postavená na striktnom návrhovom princípe a na zodpovednosti navrhovateľa, teda navrhovateľ musí jednak správne opísať náležitosti v zmysle § 326 ods. 1 CSP, § 343 ods. 1 CSP (v spojení s § 344 CSP), osvedčiť rozhodujúce skutočnosti, a jednak presne formulovať, akého zabezpečovacieho opatrenia sa domáha vrátane presného označenia dotknutých nehnuteľností, a to všetko v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Po vydaní uznesenia súdu prvej inštancie už nemôže navrhovateľ (z vlastnej iniciatívy) opraviť návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a preto je procesne neprípustné vyhovieť návrhu žalobcov v podaní zo dňa 11. 05. 2020, ktorým opravujú návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a žiadajú, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti. Súd prvej inštancie teda vo výroku II. rozhodoval vecne správne, keď zamietol vo zvyšnej časti návrh žalobcov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia na zriadenie záložného práva na pozemok, ktorý nebol označený v súlade so zákonom č. 162/1995 Z. z., resp. ktorý ani neexistuje. Skutočnosť, že nebolo rozhodnuté o pripustení zmeny žaloby nemá vplyv na čiastočne zamietajúci výrok II. napadnutého uznesenia. Odkázal na odvolacie dôvody, v ktorých spochybnil podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva.

4. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaní v 1. a 2. rade proti výroku I. napadnutého uznesenia, ktorým súd nariadil zabezpečovacie opatrenie. Namietali nesprávnosť napadnutého uznesenia v časti I. výroku z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie založil výrok I. napadnutého uznesenia na tom zistení, že „v súvislosti so zriadením záložného práva mal súd za to, že žalobcovia hodnoverným spôsobom preukázali, že žalovaní sa zbavujú, resp. sa zbavovali predmetu svojho vlastníckeho práva, čo dokladovali aktuálnymi výpismi z LV č. XXX a č. XXX, teda tieto nehnuteľnosti žalovaní previedli na tretiu osobu počas konania o zaplatenie finančného plnenia v prospech žalobcov“ (bod 14). Z výpisov z LV č. XXX a č. XXX k. ú. I., ktoré žalobcovia priložili k návrhu zo dňa 06. 04. 2020 na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a ani z obsahu spisu však vôbec nevyplýva, že žalovaní previedli predmet svojho vlastníckeho práva, konkrétne ornú pôdu na tretiu osobu počas tohto konania. Skutkové zistenie, resp. osvedčenie súdu prvej inštancie, že žalovaní previedli ornú pôdu na tretiu osobu po podaní žaloby žalobcov je nesprávne. Z výpisu z LV č. XXX k. ú. I. Jatov zo dňa 09. 04. 2019 vyplýva, že C. E. sa stal vlastníkom podielu 6/20 na pozemkoch reg. E - orná pôda parc. č. 254/8 o výmere 22212 m² a parc. č. 318/3 - orná pôda o výmere 67118 m² v k. ú. I. v zmysle kúpnej zmluvy, na základe ktorej bol dňa 21. 11. 2018 povolený vklad pod V 7397/2018 v prospech C. Túto skutočnosť je možné osvedčiť si z výpisu z LV č. XXX zo dňa 09. 04. 2019 a z porovnania tohto výpisu s výpisom z LV č. XXX vyhotovenom dňa 31. 10. 2018, kedy boli vlastníkami ornej pôdy ešte žalovaní, ktorý výpis z LV č. XXX žalobcovia priložili k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalovaní teda previedli spolu podiel 6/20, resp. každý z nich podiel 3/20, na ornej pôde evidovanej na LV č. XXX k. ú. I. ku dňu 21. 11. 2018, teda 4 mesiace pred podaním žaloby (pred 12. 03. 2019), resp. 5 mesiacov pred tým, ako im žaloba v tomto konaní bola doručená. Zo samotného výpisu z LV č. XXX

pre k. ú. I. zo dňa 09. 04. 2019 žalobcami nemožno dospieť k záveru, že žalovaní sa tejto ornej pôdy evidovanej na LV č. XXX zbavili, resp. ju previedli na tretiu osobu počas konania o zaplatenie finančného plnenia v prospech žalobcov a tým, že súd prvej inštancie dospel k takému zisteniu na základe výpisu z LV č. XXX, tak na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu. Pokiaľ ide o ornú pôdu evidovanú na LV č. XXX pre k. ú. I., tak súd prvej inštancie tiež na základe dokladovania výpisu LV č. XXX zo strany žalobcov dospel k záveru, že žalovaní aj predmetnú ornú pôdu previedli na tretiu osobu počas predmetného konania o zaplatenie finančného plnenia požadovaného žalobcami. Avšak žalobcovia k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia priložili výpis z LV č. XXX vyhotovený dňa 27. 02. 2011, kedy vlastníkom ornej pôdy pozemkov reg. „E“ parc. č. 245/3 o výmere 33000 m² a parc. č. 254/5 o výmere 34500 m² bol K. E. (otec žalobcu v 1. rade a žalovaných) 7/15 a žalobcovia predložili výpis z LV č. XXX pre k. ú. I. zo dňa 31. 10. 2018, kedy vlastníkom pozemkov - ornej pôdy evidovanej na tomto LV boli žalovaní, každý v 1/2, avšak nijako z týchto príloh návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nevyplýva, že by žalovaní vôbec na niekoho previedli ornú pôdu evidovanú na LV č. XXX a to ani počas konania. Zo samotného výpisu z LV č. XXX zo dňa 09. 04. 2019 zažurnalizovanom na č. I. 138 spisu však vyplýva, že C. E. nadobudol predmetnú ornú pôdu evidovanú na LV č. XXX titulom kúpnej zmluvy zo dňa 17. 12. 2018 pod V 7964/2018, teda ešte 3 až 4 mesiace pred podaním žaloby žalobcov (dňa 12. 03. 2019), resp. 4 až 5 mesiacov pred tým, ako žalovaným bola žaloba doručená, a preto z výpisu z LV č. XXX ku dňu 09. 04. 2019 nemožno dospieť k záveru a ani mať osvedčené, že žalovaní sa tejto ornej pôdy evidovanej na LV č. XXX zbavili, resp. ju previedli na tretiu osobu počas konania o zaplatenie finančného plnenia v prospech žalobcov a tým, že súd prvej inštancie dospel k takému zisteniu na základe výpisu z LV č. XXX, tak na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu. Súd prvej inštancie nemohol mať ani len osvedčené, že žalovaní sa „zbavovali“ svojho majetku, keď predali 4 mesiace pred podaním žaloby v tomto konaní ornú pôdu, nevediac o konkrétnej výške náhrady, ktorú by žalobcovia požadovali, keďže žalovaní pred doručením žaloby v tomto konaní ani len neboli vyzvaní na úhradu finančnej náhrady, ani jej konkrétnej výšky. Navyše, súd prvej inštancie nemohol mať na základe obsahu návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia osvedčené, že sa žalovaní „zbavovali“ svojho majetku, keď žalobcovia v návrhu na str. 6 uviedli, že žalovaní „peniaze si ponechali“, pričom išlo o kúpnu cenu z predaja ornej pôdy žalovaných uskutočneného v novembri a decembri 2018, a teda žalovaní len zmenili formu vlastníctva ornej pôdy na peniaze. Poukázal tiež na to, že vzhľadom na výšku pohľadávky uplatňovanej v žalobe žalobcov, žalovaní disponujú dostatočným majetkom, čo vyplýva z obsahu spisu, a z ktorého dôvodu nie je dôvod na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva. Z obsahu spisu totižto vyplýva, že žalovaný v 1. rade vlastní byt č. XX evidovaný na LV č. XXXX pre k. ú. E. (č. I. 107) a žalovaný v 2. rade vlastní byt č. 3 evidovaný na LV č. XXXX k. ú. E. (č. I. 105). Každý zo žalobcov tiež vlastní 1/3 podielu na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXX k. ú. I., ide o rodinný dom, súp. č. XXX a príslahlé pozemky a ktoré, aj keď sú predmetom konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedeného pod sp. zn. 10C/75/2014 na Okresnom súde Nové Zámky, tak jeho záver bude taký, že buď sa žalovaným rozšíri spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXX, alebo žalobca v 1. rade bude musieť vyplatiť žalovaných, ak budú nehnuteľnosti na LV č. XXX prikázané do jeho výlučného vlastníctva. Za vadu konania, ktorá mohla mať (a mala) za následok nesprávne rozhodnutie vo výroku I. napadnutého uznesenia považovali vadu spočívajúcu v tom, že súd prvej inštancie vo výroku I. zriadil záložné právo na rozšírenú uplatňovanú pohľadávku žalobcov bez rozhodnutia o pripustení o zmene žalobného návrhu, čím zabezpečil pohľadávku, ktorá nebola predmetom konania. Súd prvej inštancie dňa 21. 04. 2020 nemohol vydať zabezpečovacie opatrenie zriadením záložného práva na zabezpečenie rozšírenej uplatnenej pohľadávky žalobcu v 1. rade v sume 7.680 eur s príslušenstvom a uplatnenej pohľadávky žalobcov v sume 16.560 eur s prísl., pretože ku dňu vydania zabezpečovacieho opatrenia súd prvej inštancie ešte nepripustil zmenu žalobného návrhu, a teda nebolo konané o takýchto rozšírených pohľadávkach v predmetnom konaní v čase vydania napadnutého uznesenia. Tým, že súd prvej inštancie vo výroku I. napadnutého uznesenia zabezpečil zriadením záložného práva pohľadávky v sumách, v ktorých ešte neboli súdom právoplatne priznané žalobcom (ktoré záložné právo má trvať „do úplného zaplatenia zabezpečenej pohľadávky“) vo vzťahu k výške pohľadávky vo výroku I. napadnutého uznesenia 7.680 eur a 16.560 eur bez toho, aby boli právoplatne priznané žalobcom, čím sa v rozpore s § 212 ods. 1 CSP výrok I. napadnutého uznesenia stavia do postavenia rozsudku vo veci samej, došlo k inej vade konania, ktorá mohla mať a mala za následok nesprávne rozhodnutie vo výroku I. napadnutého uznesenia. Namietali nesprávnu aplikáciu procesného ustanovenia § 343 ods. CSP vo vzťahu k podmienke „obavy, že exekúcia bude ohrozená“ a aplikoval ju v rozpore s jej ustáleným výkladom v zmysle názorov najvyšších súdnych autorít. Poukázali na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaný pod R 20/1998. Pri takomto výklade

procesného ustanovenia § 343 ods. 1 CSP nemožno dospieť k záveru, že podmienka „obavy ohrozenia exekúcie“ je daná, keď súd prvej inštancie vychádza v odôvodnení v bode 14, resp. v bode 15 len z toho osvedčenia, že „žalovaní sa zbavujú majetku“ a to tým, že previedli ornú pôdu z LV č. XXX a LV č. XXX (súd prvej inštancie navyše nesprávne zisťuje, že k tomu došlo počas tohto konania). Prevod ornej pôdy žalovaných však nepredstavuje ich konanie, ktoré by podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvnili ich majetkové pomery, pretože išlo o predaj ornej pôdy, za ktorú žalovaní dostali kúpnu cenu, ktorú žalobcovia v návrhu (na str. 6) odhadujú na cenu rádovo niekoľko desiatok tisíc eur a tvrdia o nej, že si žalovaní peniaze z predaja ornej pôdy ponechali (str. 6 návrhu). Návrh žalobcov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nespĺňa náležitosti podľa § 326 ods. 1 CSP, keď návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neobsahoval riadne ani dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich obavu, že exekúcia bude ohrozená, a teda súd prvej inštancie bol povinný návrh zamietnuť, preto postupoval nesprávne. Žalobcovia v návrhu neuviedli také rozhodujúce skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu, že exekúcia bude ohrozená, čo v podstate vyplýva z toho, že súd prvej inštancie nezaložil výrok I. napadnutého uznesenia na žiadnom tvrdení žalobcov v návrhu, ktorými sa snažili odôvodniť obavu ohrozenia exekúcie. Zo zápisnice o predbežnom prejednaní sporu zo dňa 27. 02. 2020 však žiadne vyhlásenie súdu prvej inštancie o tom, že nárok žalobcov je daný, nevyplýva (ani, že ho treba vymerať geodetom a pod.), keď súd prvej inštancie v zmysle § 171 ods. 1 CSP uviedol predbežné posúdenie veci s tým, že nie je sporné v konaní, že žalovaní v 1. a 2. rade a žalobca v 1. rade sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností na LV č. XXX k. ú. I. a nie je sporné ani vlastníctvo žalobcov k nehnuteľnostiam na LV č. XXX. Sporná je výmera, ktorú žalovaní z parc. č. 292/10 a parc. č. 312/5 užívajú a sporná je výška nároku na náhradu zo strany žalobcov, ktorá bola vyčíslená len z ich strany (str. 3 zápisnice z 27. 02. 2020). Súd prvej inštancie teda nevyslovil názor, že nárok žalobcov je daný. Ďalej namietal neurčitost' a nezrozumiteľnosť návrhu s poukazom na § 327 CSP v spojení s § 344 CSP, čím došlo k inej vade, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie v napadnutom výroku I. Poukázali na to, že žalobcovia v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia predkladali súdu prvej inštancie neurčité, zmätočné, skreslené tvrdenia o tom, že žalovaní predali ornú pôdu vo výmere o výmere 66 381 m² uvedená na LV XXX a orná pôda o výmere 26 799 m² uvedená na LV XXX - celkom cca 10 ha. Zdôrazňovali zavádzanie zo strany žalobcov, čo sa týka času - roku, v ktorom došlo k prevodom ornej pôdy žalovaných na C. E., keď žalobcovia vyslovene uvádzali na str. 4 návrhu, že k tomu došlo 17. 12. 2019, na str. 5 predmetného návrhu uviedli, že k prevodu nehnuteľností došlo na C. E. zo dňa 18. 12. 2019. Neurčitost' a nezrozumiteľnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je založená na tom, že žalobcovia neurčito a nezrozumiteľne vo vzťahu k žalovanému v 2. rade uvádzajú, že jeho rodina má byť zadlžená, pričom nijako nevysvetľujú, ako sa to má týkať priamo žalovaného v 2. rade, ktorý je stranou v tomto konaní a z takéhoto nejasného tvrdenia o údajnom dlhu rodiny žalovaného v 2. rade vyvodzujú osvedčenie nepriaznivej finančnej situácie (oboch) žalovaných, čo je tiež nezrozumiteľné a neurčité. Súd prvej inštancie v odôvodnení nevysvetlil, aký je vôbec súvis medzi tým, že žalovaní previedli ornú pôdu z LV č. XXX a LV č. XXX, na čom založil odôvodnenie napadnutého výroku I. a obavou, že exekúcia prípadnej judikovanej pohľadávky žalobcov bude ohrozená, čo je zo zákona relevantný dôvod na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podľa § 343 ods. 1 CSP. Žalobcovia súdu prvej inštancie poskytli tvrdenie v návrhu, že žalovaní si peniaze z predaja ornej pôdy ponechali, pričom žalobcovia odhadli, že žalovaní mohli predat' ornú pôdu, cca 10 ha, za cenu niekoľko desiatok tisíc eur. Teda, ak súd mal od žalobcov informáciu, že žalovaní predali ornú pôdu a ponechali si z jej predaja túto kúpnu cenu, dokonca v sume niekoľko desiatok tisíc eur, tak nie je zrejmé, ako mohol dospieť k záveru, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, keď žalobcovia sami v návrhu poskytli súdu informácie, že žalovaní v podstate ornú pôdu premenili na inú formu majetku - peniaze. Súd prvej inštancie tiež vôbec nevysvetlil, z akého dôvodu považoval prevod ornej pôdy žalovaných za zbavovanie sa ich majetku a má tak byť daný dôvod na zriadenie záložného práva výrokom I. napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie na to, že zriadil záložné právo, ktoré je právom k cudzej veci, silnejším ako vlastnícke právo, a to vo vzťahu k podielu 1/3 každého zo žalovaných na nehnuteľnostiach na LV č. XXX k. ú. I. (okrem jedného pozemku), z ktorého dôvodu nemožno považovať napadnuté uznesenie k výroku I. za riadne odôvodnené. Vzhľadom na uvedené, navrhli, aby odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku I. zrušil, alternatívne navrhli, aby uznesenie v napadnutom výroku I. zmenil tak, že návrh žalobcu v 1. rade a žalobcu v 2. rade na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

5. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedli, že odvolanie so špekulatívnymi argumentmi s cieľom zmiatť súd za správne nepovažujú. Z ich vyjadrení je zrejmé, že sa budú snažiť ísť cestou osobného bankrotu. Ak bude pohľadávka dôvodná, žalobcovia majú istotu, že bude uspokojená, teda, že ich nepredbehne iný veriteľ, banka, alebo že nehnuteľnosti špekulatívne neprevedú alebo sa

nehodia do oddĺzenia, vzhľadom na ich správanie, ktoré je súdu prvej inštancie známe, pretože na ňom prebiehajú viaceré súdne spory. Je viac ako pravdepodobné, že aj prípadný úspech žalobcov vo veci samej by mal za následok, že sa pohľadávka stane nevyožiteľnou. Násilnou aplikáciou práva, ktorú vymedzili žalovaní vo svojom odvolaní by inštitút zabezpečovacieho opatrenia, ktorého úlohou je zvyšovať vymožitelnosť práva (pohľadávky) a chrániť veriteľov pred špekulatívnosťou stratil v celom rozsahu svoj význam. Ak by boli zámary žalovaných čestné, nemá im prečo prekážať záložné právo, ktoré ich nijako neobmedzuje, okrem prípadu prevodu. V konaní 10C/75/2018 žalovaní tvrdia, že s majetkom nebudú disponovať, a teda už vôbec im nemá prečo záložné právo prekážať. Ani v predmetnom odvolaní a ani v súvisiacom konaní nikdy nepopreli, že by existoval dlh vo výške viac ako 100 000 eur. Tento dlh je výsledkom nezodpovedného prístupu k financiám. Ani samotná existencia bytu vo vlastníctve žalovaného v 2. rade (ktorý si mimochodom tiež previedol od spoločných rodičov a súrodencov nevyplatil) nepostačuje ako zábezpeka, keďže jeho hodnota je nižšia ako hodnota jeho záväzkov. Žalobcovia sa o prevode dozvedeli, ako tvrdia žalovaní v apríli 2019, teda v čase, keď konanie už prebiehalo. Teda žalovaní žalobcovi v 1. rade ani len neoznámili, že sa zbavujú rodinného majetku. Byt žalovaného v 1. rade je zaťažený záložným právom v prospech banky, v ktorej je dlžníkom, inú nehnuteľnosť nevládni. Je preto daná dôvodná obava aj vo vzťahu k nemu. Žalovaní v konaní vedeli, že majú pohľadávku voči žalobcovi v 1. rade a odmietli mu poskytnúť súčinnosť za účelom zistenia jej výšky. Súd v rámci predbežného posúdenia uviedol, že potrebuje špecifikovať hodnotu prostredníctvom realitnej kancelárie a vymerať geodetom rozlohu, čo splnili. Zabezpečovacím opatrením možno zabezpečiť aj pohľadávku, ktorá nie je ešte predmetom žiadneho konania (rovnako tak aj po jeho začatí a aj skončení § 324 CSP), preto právne konštrukcie žalovaných nedávajú žiaden zmysel. Vzhľadom na uvedené, navrhli, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti napadnutej žalovanými potvrdil a v časti napadnutej žalobcami zmenil tak, že návrhu žalobcov vyhovie.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenými osobami, tak žalobcami, ako aj žalovanými vo výrokoch, v ktorých bolo v ich neprospech rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti dospel k záveru, že v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) je potrebné uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmeniť a v napadnutom zamietajúcom výroku (II.) je potrebné uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

7. Žalobcovia v 1. a 2. rade podali dňa 12. 03. 2019 žalobu, ktorou sa domáhali, aby boli žalovaní zaviazaní zaplatiť ktorémukoľvek zo žalobcov spoločne a nerozdielne sumu 9.260 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa nasledujúceho po dni doručenia tejto žaloby súdu až do zaplataenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň sa domáhali, aby boli žalovaní zaviazaní zaplatiť žalobcovi v 1. rade spoločne a nerozdielne sumu 4.680 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa nasledujúceho po dni doručenia tejto žaloby súdu až do zaplataenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň sa domáhali náhrady trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že žalobcovia majú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. I., obec I., okres I., evidovaných Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor, na LV č. XXX, parc. reg. „E“ č. 292/10 orná pôda vo výmere 41.414 m² a parc. reg. „E“ č. 312/5 orná pôda vo výmere 34.500 m², ktoré v časti 3.900 m² využívajú žalovaní. Žalovaní sú spolu so žalobcom v 1. rade podielovými spoluvlastníkmi každý v rozsahu 1/3 nehnuteľností, nachádzajúcich sa v kat. úz. I., obec I., okres Nové Zámky, evidovaných Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor, na LV č. XXX, parc. reg. „C“ č. 292/9 záhrada vo výmere 2.641 m², parc. reg. „C“ č. 292/31 zastavané plochy a nádvoría vo výmere 495 m², parc. reg. „C“ č. 292/63 zastavané plochy a nádvoría vo výmere 288 m² a parc. reg. „C“ č. 292/63 zastavané plochy a nádvoría vo výmere 5768 m² a rodinný dom so súp. č. XXX, stojaceho na parcele 292/31. Keďže predmetné nehnuteľnosti užívajú žalovaní bez súhlasu žalobcov ako vlastníkov a v časti užívajú žalovaní nehnuteľnosti nad rozsah ich spoluvlastníckeho podielu na úkor žalobcu, žalobcovia si podanou žalobou uplatňujú nárok na zaplataenie náhrady nájomného za užívanie nehnuteľností žalovanými na LV č. XXX za obdobie posledných 36 mesiacov vo výške 260 eur mesačne, teda celkovo v sume 9.360 eur s príslušenstvom a zároveň si žalobca v 1. rade voči žalovaným uplatňuje

nárok na zaplatenie náhrady nájomného za užívanie nehnuteľnosti žalovanými na LV č. 300 za obdobie posledných 36 mesiacov v sume 4.680 eur s príslušenstvom.

8. V priebehu konania podali žalobcovia návrhy na zabezpečovacie opatrenie s totožným obsahom, ktorými sa domáhali zriadenia zabezpečovacieho opatrenia na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX okres Nové Zámky, obec I., k. ú. I., ako parcely registra „C“ č. 292/1 vo výmere 2.641 m², parc. č. 292/31 vo výmere 495 m², parc. č. 292/63 vo výmere 288 m² a parc. č. 292/63 vo výmere 5.768 m² zabezpečenia pohľadávky žalobcu v 1. rade v sume 7.680 eur a na zabezpečenie oboch žalobcov v sume 16.560 eur. Návrhy odôvodnili tým, že v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 10C/75/2018 sa dozvedeli od žalovaného v 2. rade, že jeho rodina je zadlžená a má pôžičky v celkovej výške, ktorá presahuje zrejme 100.000 eur, pričom toto tvrdenie žalovaného nebolo popreté ani v tomto prebiehajúcom konaní. Aj žalovaný v 1. rade je v nepriaznivej finančnej situácii, pričom ani on nespochybnil tento záver. V čase, keď žalovaní už vedeli, že žalobcovia od nich žiadajú zaplatiť nájomné, predali ornú pôdu vedenú na LV č. XXX a LV č. XXX v kat. úz. I., asi vo výmere 10 ha. Rovnako inzerovali aj hnutelné veci po ich rodičoch, ktoré si žalovaní svojvoľne ponechali. Žalobcovia tvrdili, že existuje dôvodná obava, že exekúcia bude ohrozená, žalovaní preukázateľne vedeli, že pohľadávka žalobcov existuje, napriek tomu sa zbavili časti svojho majetku. Podľa znaleckého posudku je hodnota nehnuteľností 49.032,66 eura, teda podiel žalobcu v 1. rade a žalovaných v 1. a v 2. rade má hodnotu 16.344,22 eura. Ak súd v konaní sp. zn. 10C/75/2018 prikáže nehnuteľnosť žalovaným, ktorí budú musieť vyplatiť žalobcu v 1. rade, neostanú im prostriedky na zaplatenie, pretože spor je náročný a musia platiť aj právneho zástupcu. Zároveň žalobcovia podali aj žiadosť o pripustenie zmeny petitu, kde žiadali upraviť výšku náhrady na sumu 16.560 eur v prospech žalobcov v 1. a v 2. rade, za obdobie od 12. 03. 2016 do 12. 03. 2020 a v prospech žalobcu v 1. rade na sumu 7.680 eur.

9. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zariadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 343 ods. 2 CSP záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovanom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

11. Podľa § 343 ods. 3 CSP výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

12. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 327 CSP ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný alebo neurčitý, súd taký návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú.

15. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

16. Zabezpečovacie opatrenie je novým procesným inštitútom, ktoré má zo zákona prednosť pred neodkladným opatrením, pričom ním súd môže na návrh zariadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka, na zabezpečenie veriteľovej peňažnej pohľadávky v prípade, ak je predpoklad, že exekúcia bude ohrozená (§ 343 ods. 1 CSP). Toto záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká zápisom do príslušného registra (kataster nehnuteľností, Notársky centrálny register záložných práv, register záložných práv Centrálného depozitára cenných papierov a pod.). Účelom jeho vydania je predovšetkým zvýšiť finálnu vymožiteľnosť práv, resp. peňažných pohľadávok veriteľov a reštriktívne obmedziť priestor na špekulatívne zbavenie sa exekučne a inak postihnuteľného majetku dlžníka. Sudcovské záložné právo, zriadené zabezpečovacím opatrením, má povahu riadneho záložného práva v zmysle § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré v prípade plurality záložných práv garantuje záložnému veriteľovi relevantné poradie. K jeho výkonu

však môže veriteľ pristúpiť až po právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorým mu bude zabezpečená pohľadávka priznaná. Vo všeobecnosti sa na zabezpečovacie opatrenie primerane použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení.

17. Pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia ide o osobitný druh konania so špecifickým procesným postupom, ktorý sám o sebe nie je naviazaný na osobitné konanie vo veci samej. Samotné uznesenie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia alebo neodkladného opatrenia môže byť rozhodnutím, ktorým sa konanie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia skončí. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je postavenie veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie pohľadávky veriteľa, ktorá môže byť neskôr judikovaná, resp. už judikovaná bola, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s ust. § 343 ods. 3 CSP. Samotné trvanie zabezpečovacieho opatrenia nemusí byť a spravidla by ani nemalo byť podmienené právoplatným skončením konania vo veci samej.

18. V danej veci žalobcovia návrhy na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnili tým, že sa dozvedeli o zadlžení rodiny žalovaného v 2. rade, ktorej pôžičky majú zrejme presahovať celkovú výšku 100.000 eur a podľa ich tvrdenia aj žalovaný v 1. rade je v nepriaznivej finančnej situácii. Okrem toho uviedli, že v čase, keď žalovaní už vedeli, že žalobcovia od nich žiadajú zaplatiť nájomné, predali nehnuteľnosť v kat. úz. I., vedenú na LV č. XXX a LV č. XXX. Čo sa týka zbačovania sa majetku žalovanými v čase podania žaloby, keď už vedeli, že žalobcovia si od nich uplatňujú finančný nárok, v tejto časti treba dať za pravdu žalovaným, že keďže žaloba v tejto veci bola na súde podaná dňa 12. 03. 2019 a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX previedli žalovaní na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17. 12. 2018, čo vyplýva z LV založeného v spise pod č. I. 415 a nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX previedli žalovaní na základe kúpnej zmluvy zo dňa 21. 11. 2018, čo vyplýva z LV založeného v spise pod č. I. 416, obe tieto kúpne zmluvy uzavreli žalovaní niekoľko mesiacov pred podaním žaloby, teda tento dôvod žalobcov neobstojí. Čo sa týka nepriaznivej finančnej situácie žalovaných v 1. a 2. rade, žalovaní toto tvrdenie žalobcov popreli, keď uviedli, že vzhľadom na výšku pohľadávky uplatňovanej v žalobe, žalovaní disponujú dostatočným majetkom, pričom uviedli, že žalovaný v 1. rade vlastní byt č. XX evidovaný na LV č. XXXX pre k. ú. E. (č. I. 107) a žalovaný v 2. rade vlastní byt č. X evidovaný na LV č. XXXX k. ú. E. (č. I. 105) a okrem toho vlastní každý z nich 1/3 podiel na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXX k. ú. I., ide o rodinný dom súp. č. XXX a príslušné pozemky, ktoré sú aj predmetom konania o zrušenie podielového spoluvlastníctva. Zo zápisníc z konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je zrejme, že záujem o predmetné nehnuteľnosti majú všetci traja súrodenci, teda tak žalobca v 1. rade, ako aj žalovaní v 1. a 2. rade. V prípade, ak medzi nimi nedôjde k dohode, bude pri rozhodovaní, ktorému z nich prikázať nehnuteľnosť podstatným aj to, či majú finančné prostriedky na vyplatenie ostatných spoluvlastníkov, čo budú musieť v konaní preukázať. Ak sa týchto nehnuteľností domáhajú aj žalovaní, je dôvodné predpokladať, že sumou na vyplatenie žalobcu disponujú, teda ohrozenie exekúcie v danom konaní nebolo preukázané. V prípade, ak by sa stal vlastníkom predmetných nehnuteľností niektorý zo žalovaných, prípadne spoluvlastníkmi obaja žalovaní, v prípade úspechu žalobcov v tomto konaní by žalovaní mali ďalší majetok, z ktorého by si žalobcovia svoju pohľadávku mohli uplatniť. Zatiaľ však dôvodnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v konaní nepreukázali, pričom je potrebné uviesť, že v tomto konaní zatiaľ nebolo ohľadne nároku žalobcov vykonané žiadne dokazovanie, a teda dôvodnosť a výška nároku žalobcov doposiaľ preukázaná nebola. Nesprávny je výrok súdu prvej inštancie (I.) aj v tom, že zabezpečovacie opatrenie nariadil až do úplného zaplatenia zabezpečenej pohľadávky, v prospech žalobcov v 1. a 2. rade, a to v sume 7.680 eur s príslušenstvom a v sume 16.560 eur s príslušenstvom, pričom výška uplatnenej pohľadávky v tejto výške je sporná a nie je zrejme, či a v akej výške bude napokon priznaná. Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že ohrozenie exekúcie v konaní nebolo preukázané, a teda neboli dané dôvody na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) podľa § 388 CSP zmenil a návrh zamietol.

19. K podaniu žalobcov, ktoré označili ako žiadosť o opravu chýb návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, žiadosť o vydanie doplňujúceho uznesenia, prípadne odvolanie voči uzneseniu v časti, v ktorej bol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietnutý, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že toto ich podanie podľa obsahu posúdil ako odvolanie, pretože podľa § 327 v spojení s § 344 CSP sa pri návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ustanovenia

o odstraňovaní väd nepoužijú, ak nejde o podanie vo veci samej, čo bol tento prípad (mal charakter dočasnosti), preto nebolo možné vyhovieť ich návrhu na opravu chýb návrhu. Rovnako tak nebol dôvod na postup podľa § 225 CSP a vydanie doplňujúceho uznesenia, pretože v danej veci nešlo o situáciu, kedy by súd nerozhodol o niektorej časti predmetu konania. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že návrh v tej časti, ktorá bola nedôvodná (parcela registra „C“ č. 292/63 vo výmere 5768 m²) zamietol, odvolací súd sa s jeho postupom stotožňuje, preto v tomto napadnutom zamietajúcom výroku (II.) uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

20. O trovách vzniknutých v súvislosti so zabezpečovacím opatrením nebolo rozhodované s poukazom na § 262 ods. 1 CSP, lebo bude o nich rozhodnuté v konečnom rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).